

Czwarte Piętro

INSTYTUT
PEDAGOGIKI
APS

Pismo Instytutu Pedagogiki
Nr 13(1)/2026

W numerze m.in.:

- „Droga do mistrzostwa” profesora Jana Łaszczyka
- Pięć lat na czwartym piętrze
- Niepokorne dialogi z Elizą Kącką
- IV Letnie Zakopiańskie Spotkanie Metodologiczne

Spis treści

Tytułem wstępu...

Od Dyrekcji Instytutu Pedagogiki 3

Dzieje się

Droga do mistrzostwa Jana Łaszczyka – profesora pedagogiki, rektora Akademii Pedagogiki Specjalnej w latach 2008–2016..... 4

W telegraficznym skrócie 7

Za nami... 7

Przed nami... 10

Pięć lat na czwartym piętrze 10

Niepokorne dialogi z Elizą Kącką 11

Muzyka, która buduje wspólnotę i o młodziuży

APS, która potrafi brzmieć razem 13

Warsztaty z Zosią..... 14

Świąteczne refleksje..... 15

IV Letnie Zakopiańskie Spotkanie

Metodologiczne 16

Nasze publikacje 17

Twórczość

Strefa kreatywna 22

Aleksandra Milewska..... 22

Dorota Sadowska..... 23

Spotkania w drodze

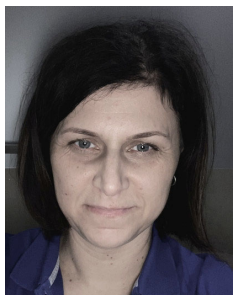
Akademicki stan skupienia

czyli zbiorowe przeszukiwanie kieszeni 24

Kącik pani Dorotki

Ważne terminy 27

Zespół Redakcyjny

Anna
Górka-Strzałkowska

Magdalena
Ostolska

Maria
Trzcińska-Król
(skład i łamanie)

Beata
Szurowska –
gościnnie z trzeciego
piętra ☺

Stali współpracownicy

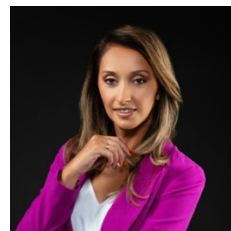
Marek

Dorota

e-mail: 4pietro@aps.edu.pl

Od Dyrekcji Instytutu Pedagogiki

Szanowni Państwo,

oddajemy w Państwa ręce kolejny numer instytutowego pisma „Czwarte Piętro”, powstający w szczególnym momencie roku akademickiego – u progu sesji, domykania semestru i naturalnych podsumowań. To czas intensywny, ale też sprzyjający refleksji nad tym, co udało się wspólnie zrealizować i co buduje naszą codzienność akademicką.

Minione miesiące były bogate w wydarzenia naukowe, dydaktyczne i środowiskowe. W tym numerze wracamy do ważnych spotkań, jubileuszy, inicjatyw artystycznych i metodologicznych, a także do rozmów, które wykraczały poza formalne ramy akademii, dotykając spraw fundamentalnych: relacji, mistrzostwa, wspólnoty i sensu pedagogiki.

Ten numer pokazuje Instytut Pedagogiki jako miejsce, w którym spotykają się ludzie, idee i doświadczenia: w dydaktyce, badaniach naukowych, kulturze i codziennych rozmowach. To także zapis różnorodności naszych działań: od refleksji naukowej, przez kulturę i sztukę, po codzienne, często niedostrzegalne gesty budujące akademicką bliskość. Życzę Państwu dobrej lektury – takiej, która pozwoli na chwilę zatrzymania, ale też stanie się źródłem inspiracji i poczucia sensu wspólnej pracy. Niech „Czwarte Piętro” pozostanie przestrzenią, do której chcemy wracać.

Z serdecznymi pozdrowieniami

Aleksandra Tłuściak-Deliowska

Droga do mistrzostwa Jana Łaszczyka – profesora pedagogiki, rektora Akademii Pedagogiki Specjalnej w latach 2008–2016

W dniu 5 listopada 2025 roku uczestniczyłem w wyjątkowym wydarzeniu w świecie akademickim, jakim był Jubileusz pracy naukowej profesora Jana Łaszczyka – kierownika Zakładu Metodologii i Pedagogiki Twórczości w Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie.

Tam, gdzie codzienność zlewa się w rytm wykładów, kolokwii i raportów z badań naukowych, zdarzają się chwile, które przypominają o istocie nauk o wychowaniu, o wspomaganiu rozwoju człowieka.

Seminarium Naukowe „Droga do mistrzostwa” było w rzeczywistości czymś więcej niż debatą naukową. Stało się świętem jednego życia – pięćdziesięciu lat pracy naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej profesora APS dr. hab. Jana Łaszczyka, pedagoga twórczości, badacza, nauczyciela nauczycieli, rektora i mistrza dla wielu pokoleń wychowanków.

Z przypadku – w stronę sensu

W swym wspomnieniu Jubilat mówił z właściwą sobie skromnością, że jego droga była „dziełem przypadku”, że nie planował kariery, a raczej podążał za śladami zdarzeń, które same go prowadziły. Zdaniem filozofów przypadek jest przejawem uświadomionej konieczności. Dla młodego absolwenta liceum pedagogicznego to właśnie splot nieoczywistych okoliczności sprawił, że trafił do Wyższej Szkoły Pedagogiki Specjalnej, tej, której dzisiejsza Akademia jest spadkobierczynią.

Spotkał tam docenta Andrzeja Góralskiego, wybitnego logika, filozofa twórczości, pierwszego przewodnika, który powiedział mu: „Zawrzijmy to małżeństwo, ale pamiętaj, że są też rozwody”. Małżeństwo to, jak wspominał wczoraj Profesor, trwało aż do śmierci Mistrza, przez czterdzieści lat wzajemnego szacunku, pracy i zaufania.

prof. APS, dr hab. Jan Łaszczyk
Fot. B. Śliwerski

Ta anegdota, pełna ciepła i symbolicznego znaczenia, odsłania istotę mistrzostwa, które jest relacją międzyludzką, a nie akademickim tytułem czy stanowiskiem. To sztuka bycia z drugim człowiekiem w jego rozwoju.

Naśladować to znaczy szukać śladów

Profesor Jan Łaszczyk mówił podczas seminarium, że „być na drodze do mistrzostwa” oznacza

poruszać się po śladach, tych zostawionych przez wielkich poprzedników, ale też przez własne wybory i błędy. Naśladowanie, słowo, które często brzmi w naszym języku podejrzanie, w jego ustach nabierało nowego sensu.

Nie chodzi o bezmyślne kopiowanie, lecz o czytanie zatartego śladu, o próbę zrozumienia, co naprawdę stanowi o wyjątkowości człowieka. Mistrzostwo, jak mówił wczoraj Jubilat, nie jest stanem, ale jest drogą.

Laudacja przyjaciela

Profesor APS Maciej Tanaś, wieloletni współpracownik i przyjaciel Jubilata, w swojej laudacji zarysował portret człowieka, który z przypadkowego wędrowca stał się przewodnikiem wielu dróg. Wskazał, że Jan Łaszczyk to uczony, który łączył w sobie cechy badacza, organizatora i humanisty, tworzył zespoły badawcze, wspierał młodych naukowców, był „tym, który wskazywał innym drogi poruszania się po meandrach nauki”.

prof. APS, dr hab. Maciej Tanaś
Fot. B. Śliwerski

Działalność naukowa Jubilata, skupiona wokół twórczości, uzdolnień i talentów dzieci i młodzieży, stanowiła próbę zrozumienia, jak edukacja może pomóc człowiekowi stać się sobą.

Nie sposób pominąć również roli J. Łaszczyka jako rektora APS, który potrafił przemienić uczelnię w otwartą wspólnotę akademicką, respektującą wartości autonomii, dialogu i odpowiedzialności. To za jego kadencji akademii weszła w nowy etap rozwoju – zarówno organizacyjnego, jak i międzynarodowego. Profesor stworzył przestrzeń spotkań naukowych,

Na zdjęciu Jubilat z portretem namalowanym przez Wnuczkę – Ewę Ziętare
Fot. B. Śliwerski

Fot. B. Śliwerski

współpracy z Narodową Akademią Nauk Pedagogicznych Ukrainy, a także nowe forum wymiany myśli, od którego wielu zaczynało swoją drogę w nauce.

Humanista w świecie technologii

Paradoksem dorobku Jubilata jest to, że jako badacz twórczości z wyprzedzeniem dostrzegał wyzwania epoki sztucznej inteligencji. Jego refleksje nad kreatywnością, rozumianą jako postawa poznawcza, a nie tylko talent, mają dziś znaczenie nie tylko pedagogiczne, ale wręcz cywilizacyjne.

To on – jak przypominał prof. Tanaś – łączył światy: klasyczną pedagogikę humanistyczną z nowoczesną refleksją nad edukacją cyfrową. Jego dziełem jest między innymi powołanie międzynarodowego czasopisma *The International Journal of Pedagogy, Innovation and New Technologies* oraz współpraca z uczelniami ukraińskimi w czasie wojny, które stały się przykładem odwagi i solidarności akademickiej z uczonymi, których ojczyzna została zaatakowana przez raszystów.

Profesor, który nie przestaje być uczniem

Być może najpiękniejsze w jego wystąpieniu było to, że mówił o sobie z dystansem i wdzięcznością. Nie o tytułach, ale o drodze. „Poruszać się po śladach” to metafora, która w ustach Jubilata brzmiała jak wyznanie wiary w sens uczenia się przez całe życie. Mistrzostwo bowiem nie polega na tym, by innych przerosnąć, lecz by pozwolić im iść dalej.

Seminarium „Droga do mistrzostwa” w APS nie było więc tylko jubileuszem. Było lekcją o tym, jak nauka staje się życiem, a życie – nauką.

Profesor tak wyjątkowej Akademii, badacz twórczości, były rektor, mentor, człowiek pełen troski o rozwój innych udowodnił, że można być mistrzem bez patosu, z pokorą wobec własnej drogi i z miłością do drugiego człowieka. To rzadki przypadek w świecie, w którym tak łatwo pomylić karierę z misją.

Co ciekawe – jak przypominał w czasie autobiograficznego wspomnienia sam Jubilat – wszystko zaczyna się od przypadku. Tyle że mistrzostwo polega na tym, by temu przypadkowi nadać wartościowy sens dla siebie, innych oraz pedagogiki jako nauki i praktyki.

Ps. Przybyli na Seminarium członkowie Rodziny Jubilata, przyjaciele, współpracownicy,

studenci, rektorzy wielu uczelni a także czołowi reformatorzy szkolnictwa wyższego i nauki w Polsce zostali poczęstowani nie tylko darem wspomnień i akademickiej refleksji, ale i pysznym tortem.

Bogusław Śliwerski

Artykuł został pierwotnie opublikowany na:
<https://sliwerski-pedagog.blogspot.com/>

W telegraficznym skrócie

Za nami pierwszy semestr roku akademickiego 2025/2026. Miesiące zajęć dydaktycznych, spotkań, badań i pracy organizacyjnej zamykają się w naturalnym rytmie uczelni, a przed nami czas sesji. Czas intensywny, wymagający i dobrze znany zarówno studentom, jak i pracownikom akademickim.

To moment podsumowań, domykania rozpoczętych spraw i sprawdzania efektów pracy ostatnich tygodni. Semestr przyniósł codzienność pełną wyzwań, ale też wiele sytuacji, w których akademicka rutyna ustępowała miejsca uważności, współpracy i realnemu zaangażowaniu. Teraz tempo wyraźnie przyspiesza, a kalendarze zapelniają się terminami. Wchodząc w czas sesji, warto pamiętać, że jest to nie tylko okres oceniania i rozliczeń, lecz także element większego procesu uczenia się, nauczania i bycia razem w akademickiej wspólnotcie. To chwila, która wymaga koncentracji, ale też wzajemnego zrozumienia i wsparcia.

Życzymy, aby nadchodzące tygodnie były możliwie spokojne, dobrze zorganizowane. Niech sesja będzie zwieńczeniem solidnie przepracowanego semestru i zapowiedzią krótkiego, potrzebnego wytchnienia.

Za nami...

Od września 2025 roku Instytut Pedagogiki APS wkroczył w nowy rok akademicki z konkretną energią i wyraźnym zaangażowaniem społeczności naukowej, dydaktycznej oraz studenckiej.

Już 25 września nasza uczelnia ugościła grupę uczniów szkół zawodowych z Magdeburga, kształcących się na przyszłych wychowawców i nauczycieli. W Sali Senatu gości powitały Prorektorka dr hab. Danuta Uryga, prof. APS oraz Kierowniczka Zakładu Pedagogiki Społecznej dr hab. Anna Perkowska-Klejman, prof. APS. Następnie dr Marlena Grzelak-Klus omówiła kształcenie kadry pedagogicznej i wyzwania współczesnej edukacji, a dr Lidia Zabłocka-Żytka przedstawiła kwestie wsparcia psychologicznego studentów. Spotkanie zakończyło się oprowadzaniem po Uczelni, które poprowadziła dr Krystyna Heland-Kurzak.

Wydarzenie zorganizowano we współpracy z Towarzystwem Rozwijania Aktywności Dzieci SZANSA oraz GOEUROPE EJBM Sachsen-Anhalt i było okazją do wymiany doświadczeń dotyczących edukacji w Polsce i w Niemczech.

W ostatni weekend września w Akademii Pedagogiki Specjalnej odbyło się stacjonarne szkolenie w ramach projektu „Kompas Kreatywności: Odkrywcy Kultury”. Spotkanie otworzył wykład prof. Marka Kaczmarzyka poświęcony ciekawości uczniów, stresowi i neurobiologii uczenia się, który wprowadził uczestniczki w dalszą pracę warsztatową. W szkoleniu wzięły udział nauczycielki i edukatorki z całej Polski.

Program obejmował różnorodne warsztaty rozwijające kreatywność, od pracy ze sztuką i kartami metaforycznymi po odkrywanie europejskiego dziedzictwa kulturowego. Wydarzenie było także przestrzenią wymiany doświadczeń i inspiracji do twórczej pracy z dziećmi i młodzieżą. Projekt realizowany jest w APS i finansowany ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach programu „Społeczna odpowiedzialność nauki II – Popularyzacja nauki”.

Fot. archiwum APS

Fot. archiwum APS

Uroczysta Inauguracja Roku Akademickiego 2025/2026 odbyła się 29 września 2025 roku, podczas której JM Rektor prof. APS Barbara Marcinkowska podkreśliła rolę Akademii w przygotowywaniu pedagogów gotowych na wyzwania XXI wieku oraz znaczenie współpracy międzynarodowej i badań naukowych dla jakości kształcenia uczelni. To optymistyczny start, który nadał ton kolejnym działaniom. Kulminacyjnym punktem programu wydarzenia był wykład „Pedagogika kultury popularnej” wygłoszony przez prof. dr hab. Ryszarda Koziółkę polonistę, literaturoznawcę, eseistę, Rektora Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Cały przebieg Inauguracji uświetniał występ Chóru APS wraz z Reprezentacyjnym Zespołem Wokalno-Instrumentalnym RZWIR pod dyrekcją mgr Adama Pietruszki.

Już 6 października Pani Dyrektor Instytutu Pedagogiki zaprosiła na Instytutowe Seminarium Dydaktyczne „Sylabus w działaniu, czyli jak projektować angażujące zajęcia i tworzyć karty przedmiotów”. Spotkanie odbyło się zdalnie i było poświęcone przypomnieniu zasad konstruowania sylabusów, projektowania zajęć angażujących studentów, formułowaniu jasnych wymagań oraz realistycznemu szacowaniu nakładu pracy w ECTS.

Na początku listopada podczas seminarium naukowego „Droga do mistrzostwa” z radością i dumą uczciliśmy 50-lecie pracy pedagogicznej i naukowej dra hab. Jana Łaszczyka, prof. APS. Jubileusz zgromadził społeczność Uczelni, przyjaciół, rodzinę oraz licznych gości. W laudacji podkreślono ogromny wkład Jubilata w rozwój pedagogiki twórczości, dydaktyki ogólnej, metodologii nauk pedagogicznych oraz edukacyjne zastosowania technologii informatycznych. Profesor przez lata pełnił także wiele kluczowych funkcji akademickich, w tym funkcję Rektora. Uroczystość miała podniosły

i wzruszający charakter. Towarzyszyły jej liczne gratulacje, wystąpienia zaproszonych gości, oprawa muzyczna Chóru i Orkiestry Akademii oraz symboliczne akcenty jubileuszowe. Szczególnym momentem było wręczenie Profesorowi portretu autorstwa jego wnuczki, Ewy Ziętary, której wystawa „Miejsce odbicia” prezentowana była w Galerii APS do 11 listopada 2025 r.

Z inicjatywy Prorektora ds. nauki dra hab. Jacka Gralewskiego, prof. APS 19 listopada 2025 roku w godzinach 14.00–16.30, w auli 4061 (budynek D) odbył się otwarty wykład doskonalący pt. „Kiedy 30 osób to za dużo, a 300 to za mało – o doborze próby, między teorią a praktyką badacza”. Wykład poprowadziła

dr Joanna Świdarska z Zakładu Metodologii Badań Psychologicznych Instytutu Psychologii APS. Spotkanie otworzyło cykl szkoleń doskonalących na rok akademicki 2025/2026. W programie: metody doboru próby w naukach społecznych, najczęstsze błędy i pułapki badawcze, dobre i złe praktyki raportowania oraz praktyczne wykorzystanie narzędzia G*Power do szacowania liczebności próby. Wykład zakończył się dyskusją. Z uwagi na duże zainteresowanie powtórzony wykład doskonalący odbył się 28 listopada 2025 roku w godzinach 11.30–13.10 w auli 4066 (budynek D).

1 grudnia 2025 roku gościliśmy w APS prof. Karen Pashby oraz dr Anę Benavides Lahnstein z Manchester Metropolitan University, wybitne ekspertki w obszarze krytycznej edukacji globalnej i edukacji klimatycznej. Wydarzenie zostało zorganizowane przez dr Dobrawę Aleksiak z naszego Instytutu.

8 grudnia 2025 roku w godzinach 9.50–11.20 w auli B (budynek C) odbyło się pierwsze w tym roku akademickim seminarium z cyklu „Wyzwania awansowania”. Tematem spotkania były „Standardy etyczne i transparentność w nauce. Wyzwania postępowań awansowych w świetle praktyk pozytywnych i negatywnych”. Seminarium, poświęcone zagadnieniom awansów naukowych, ma charakter cykliczny. Spotkanie poprowadziła dr hab. Aleksandra Tłuściak-Deliowska, prof. APS, a w dyskusji udział wzięli prof. dr hab. Bogusław Śliwerski, prof. dr hab. Stefan M. Kwiatkowski oraz dr hab. Jacek Gralewski, prof. APS, którzy odnieśli się do problemów postępowań awansowych z perspektywy Rady Doskonałości Naukowej, doświadczeń recenzenckich oraz roli uczelni w kształtowaniu kultury etycznej.

Centrum Doskonalenia Dydaktycznego APS w dniu 12 grudnia 2025 roku zorganizowało dzień rozwojowy w naszej uczelni. W planie były dwa spotkania warsztatowe. Pierwsze to warsztat motanek poprowadzony przez dr Agatę Świdzińską (UMCS). Motanki to słowiańskie lalki tworzone bez igły i nożyczek, to praca twórcza połączona z rozmową, refleksją i symboliką. Drugi warsztat to trening projektowania kursów e-learningowych na platformę APS poprowadzony przez mgr Mariusza Filę (APS), który polegał na praktycznym wprowadzeniu do tworzenia kursów angażujących studentów i wspierających uczenie się we własnym tempie.

Mamy zaszczyt poinformować, że 15 grudnia 2025 roku Marcin Kulasek, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, powołał ekspertów Komisji Ewaluacji Nauki do oceny osiągnięć naukowych oraz opisów wpływu działalności naukowej w ramach ewaluacji za lata 2022–2025. W gronie ekspertów znalazły się pracowniczki naszego Instytutu Pedagogiki: prof. dr hab. Anna Odrowąż-Coates oraz dr hab. Aleksandra Tłuściak-Deliowska, prof. APS.

Minister Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

**Eksperti Komisji
Ewaluacji Nauki
za lata 2022-2025**

Z radością informujemy o przyznaniu finansowania w ramach programu Wektory Nauki Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego na realizację dwóch projektów APS. Finansowanie uzyskał m.in. projekt z Instytutu Pedagogiki „Klimat dla zdolnych – klimat dla wszystkich” poświęcony tworzeniu sprzyjającego i inkluzyjnego klimatu edukacyjnego wspierającego rozwój uczniów zdolnych oraz upowszechnianiu nowoczesnych rozwiązań w edukacji. Kierownikiem projektu jest dr hab. Joanna Łukasiewicz-Wieleba, prof. APS. Gratulujemy.

Minister Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

**WEKTORY
NAUKI**

W dniu 17 grudnia 2025 roku odbyło się spotkanie wigilijne, na które zaproszona została cała Społeczność i Przyjaciele Akademii. Wydarzenie przebiegło w atmosferze kołęd, życzliwości i wspólnie dzielonych dobrych myśli. Oprawę artystyczną zapewnił Chór Akademicki APSurd oraz Orkiestra pod dyрекcją Adama

Pietruszki. Dwa dni wcześniej odbyło się spotkanie świąteczne Instytutu Pedagogiki. Była to doskonała okazja, aby wspólnie podsumować mijający rok, podzielić się opłatkiem i poczuć świąteczną atmosferę w gronie naszej instytutowej społeczności.

A.G.S.

Przed nami...

Przed nami wiele interesujących a zarazem inspirujących spotkań, webinarów, konferencji. Pierwsze seminarium z cyklu „Wyzwania awansowania” odbyło się 8 grudnia 2025 roku. Cykl poświęcony jest kluczowym etapom rozwoju kariery naukowej i wyzwaniom związanym z postępowaniami awansowymi. Kolejne zaplanowano na:

- Styczeń 2026 – Planowanie doktoratu: wymagania formalne, dorobek naukowy i kompetencje badawcze.

- Luty 2026 – Planowanie ścieżki naukowej po doktoracie: perspektywa postępowania habilitacyjnego.
- Marzec 2026 – Po habilitacji. Budowanie trwałej pozycji naukowej i przygotowanie do profesury.
- Kwiecień 2026 – Autoprezentacja dorobku i jego ocena w procedurach awansowych.

A.G.S.

Pięć lat na czwartym piętrze

Fot. K. Błachnio

17 listopada 2025 roku zapisze się w historii „Czwartego Piętra” jako dzień szczególny.

Tego dnia nasze instytutowe pismo świętowało swoje piąte urodziny. W wąskim gronie, ale znacząco, co w tej przestrzeni najważniejsze: obecnością ludzi, rozmową i poczuciem wspólnoty. Inicjatorkami jubileuszu były: Pani Dyrektor Instytutu Pedagogiki, dr hab. Aleksandra Tłuściak-Deliowska, prof. APS oraz Pani Zastępca Dyrektora dr Marlena Grzelak-Klus. To one sprawiły, że ten poniedziałkowy poranek był pełen życzliwości, radości i poczucia, że takie inicjatywy mają znaczenie w przestrzeni akademickiej.

W spotkaniu uczestniczył również zespół redakcyjny „Czwartego Piętra”: dr Maria Trzcńska-Król, dr Magdalena Ostolska, dr Beata Szurawska i dr Anna Górka-Strzałkowska. Nie mogło zabraknąć naszej cudownej Pani Doroty Sadowskiej, która wspiera nas od początku, oraz dra Marka Siwickiego, którego felietony są ważnym elementem „Czwartego Piętra”. Był symboliczny tort i wspólne zdjęcia, które zatrzymały w kadrze moment bycia razem. Pięć lat to wystraszająco długo, by mówić o ciągłości, odpowiedzialności i konsekwencji. To także dobry moment, by spojrzeć wstecz i zobaczyć, jak wiele udało się zbudować.

„Czwarte Piętro” od początku było czymś więcej niż instytutowym periodykiem. Już w pierwszym numerze wyraźnie wybrzmiała idea miejsca spotkania-przestrzeni wspólnego słowa,

refleksji i uważności na ludzi tworzących Instytut Pedagogiki. To pismo miało i nadal ma ambicję bycia blisko spraw ważnych, codziennych, często niedostrzegalnych w oficjalnych narracjach akademickich. Przez pięć lat na łamach „Czwartego Piętra” spotykały się różne głosy, doświadczenia i perspektywy. Były rozmowy, portrety, relacje z wydarzeń, refleksje nad pedagogiką, uczelnią i światem wokół nas. Była pamięć o tych, których już z nami nie ma. Była radość z sukcesów i zwykła, ludzka ciekawość drugiego człowieka. To wszystko składa się na tożsamość pisma, które jest zanurzone w relacjach. Że potrzeba „Czwartego Piętra” jako metafory miejsca spotkania, zatrzymania się i rozmowy nie minęła. Wręcz przeciwnie w czasach przyspieszenia, rozproszenia i fragmentaryczności staje się jeszcze bardziej wyraźna.

Pięć lat to dobry moment, by powiedzieć, że wspólnota słowa ma znaczenie. Bo „Czwarte Piętro” to nie tylko instytutowe pismo. To ludzie, relacje i opowieść, która wciąż się pisze.

A.G.S.

Niepokorne dialogi z Elizą Kącką

Wyjątkowe spotkanie literackie z Elizą Kącką, laureatką prestiżowej Nagrody Literackiej Nike 2025, odbyło się 9 grudnia 2025 roku w Auli D (s. 4061) Akademii Pedagogiki Specjalnej. Okazją do rozmowy była książka „Wczoraj byłaś zła na zielono”, która stała się osią zarówno akademickiego, jak i czytelniczego dialogu.

Wydarzenie zostało zorganizowane z inicjatywy Instytutu Pedagogiki przez Zakład Wychowania Literackiego i Muzycznego we współpracy z Instytutem Pedagogiki Specjalnej. Patronat medialny nad spotkaniem objął „Tydzień Polski” – polskojęzyczny tygodnik wydawany w Wielkiej Brytanii, publikujący informacje, komentarze i materiały kulturalne dla polskojęzycznych czytelników.

Eliza Kącka przybyła na spotkanie wraz z córką Dobromirą Gromadzką, której książka w dużej mierze dotyczy. Jej obecność nadała rozmowie szczególny, osobisty wymiar. Córka autorki, która jest pierwowzorem bohaterki książki, nazywana „Rudą”, aktywnie uczestniczyła w dyskusji, współtworząc dialog z publicznością i podejmując refleksję nad doświadczeniami opisanymi w książce. Nagrodzona

publikacja Kąckiej, doceniona za oryginalność i głębię, porusza uniwersalne tematy relacji matki i córki, inności, codzienności oraz trudności porozumienia w świecie, który nie zawsze potrafi zaakceptować odmiennność.

Rozmowę z autorką prowadziły dr Ewa Lewandowska-Tarasiuk z Zakładu Wychowania Literackiego i Muzycznego Instytutu Pedagogiki oraz dr Iwona Konieczna z Zakładu Edukacyjnych Badań w Obszarze Neuroróżnorodności Instytutu Pedagogiki Specjalnej. Ich pytania i komentarze pogłębiały interpretację

Fot. archiwum APS

książki, ukazując jej znaczenie zarówno w perspektywie humanistycznej, jak i pedagogicznej.

W spotkaniu uczestniczyli pracownicy uczelni – nauczyciele akademicki i pracownicy administracyjni – a także studenci oraz zaproszeni goście spoza APS, zainteresowani literaturą i podejmowaną tematyką. Eliza Kącka opowiadała o procesie powstawania książki, swoich inspiracjach oraz o roli literatury w kształtowaniu wrażliwości emocjonalnej i społecznej młodych czytelników. Uczestnicy mieli możliwość zadawania pytań, dzielenia się refleksjami oraz rozmowy z autorką po oficjalnej części wydarzenia. Nie zabrakło także wspólnych zdjęć i okazji do osobistego kontaktu z laureatką, co dodatkowo wzbogaciło doświadczenie obecnych.

Spotkanie stało się inspirującą lekcją o sile słowa i literatury, o tym, jak książki mogą otwierać umysły, budować empatię i poszerzać horyzonty. Na uczestników czekała również miła niespodzianka: w wybranych miejscach na widowni ukryto vouchery na książkę Elizy Kąckiej, dzięki czemu część gości mogła wrócić do domu z egzemplarzem publikacji.

Dla społeczności Akademii Pedagogiki Specjalnej wydarzenie to było także przypomnieniem, że literatura w życiu akademickim pełni nie tylko funkcję edukacyjną, lecz również wychowawczą i refleksyjną. Spotkanie z Elizą Kącką na długo pozostanie w pamięci uczestników jako wyjątkowa okazja do obcowania z literaturą najwyższej próby — literaturą łączącą artystyczną wrażliwość z głębokim przesłaniem społecznym i pedagogicznym.

M.O.

Fot. archiwum APS

Warsztaty z Zosią

15 stycznia odbyły się wyjątkowe warsztaty zorganizowane z inicjatywy dr Justyny Wiśniewskiej z Zakładu Metodologii i Pedagogiki Twórczości APS. Firma Eduko oraz trenerzy fundacji Edukacja dla Rozwoju poprowadzili zajęcia dla studentów II roku pedagogiki zdolności i informatyki oraz IV roku pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej.

Uczestnicy mieli okazję poznać robota Zosię – małą nauczycielkę. Jest to interaktywny robot edukacyjny mówiący po polsku i w kilku językach obcych. Stworzony z myślą o dzieciach w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym, choć z powodzeniem wykorzystywany jest również w klasach wyższych. Zosia wspiera naukę kodowania oraz rozwój wielu obszarów edukacji, takich jak język polski, języki obce, matematyka, muzyka, przyroda, historia czy kompetencje społeczne.

Spotkanie pozwoliło studentom zobaczyć, jak robot Zosia może wspierać pracę nauczyciela

Fot. archiwum APS

i w praktyczny sposób rozwijać kreatywność oraz kompetencje cyfrowe dzieci.

Fundacja Edukacja dla Rozwoju podkreśla, że jej misją jest inspirowanie najmłodszych do aktywnego uczestnictwa w cyfrowym świecie – nie jako biernych odbiorców, lecz jako twórców i innowatorów. Spotkanie stało się więc cenną okazją do refleksji nad przyszłością edukacji i rolą nauczyciela w świecie nowych technologii.

Justyna Wiśniewska

Fot. archiwum APS

Muzyka, która buduje wspólnotę i o młodzieży APS, która potrafi brzmieć razem

W Akademii Pedagogiki Specjalnej muzyka nie jest dodatkiem do akademickiego życia. Jest jego integralną częścią – językiem spotkania, przestrzenią rozwoju i jednym z najpiękniejszych sposobów realizowania misji Uczelni oraz idei jej patronki, Marii Grzegorzewskiej. Wystarczy spojrzeć na działalność studenckich zespołów muzycznych APS, by zrozumieć, że mamy do czynienia z czymś znacznie więcej niż tylko oprawą artystyczną wydarzeń.

W roku akademickim 2025/2026 na terenie Uczelni, pod batutą mgr Adama Pietruszki, działają trzy duże zespoły muzyczne: ponad 50-osobowy Chór APS, Orkiestra APS – RZWIR oraz Kwartet Smyczkowy „Ucho Beethovena”. To młodzież zdolna, otwarta, pracowita i ambitna – taka, dla której APS staje się miejscem spotkań, przyjaźni i osobistego rozwoju, a nie wyłącznie przestrzenią zdobywania zaliczeń i dyplomów.

Już we wrześniu zespoły rozpoczęły intensywne próby, przygotowując się do Inauguracji Roku Akademickiego 29 września 2025 roku. Wydarzenie to doskonale pokazało skalę i jakość pracy studentów: gości witał Kwartet Smyczkowy, a całą uroczystość uświetniły występy Orkiestry i Chóru APS. Był to wyraźny sygnał, że przed nami rok pełen muzycznych wyzwań.

Od tego momentu niemal każdy tydzień przynosił kolejne koncerty, występy, poranki muzyczne, warsztaty i spotkania integracyjne, a równolegle – systematyczną, wymagającą pracę podczas czterech prawie dwugodzinnych prób tygodniowo. Ten rytm konsekwentnej pracy doskonale pokazuje, że wysoki poziom artystyczny nie bierze się z przypadku, lecz z zaangażowania, dyscypliny i pasji.

Szczególnym momentem rozwoju były organizowane już po raz trzeci wyjazdowe warsztaty wokalne Chóru APS. Tym razem odbyły się one w Zakopanem, a uczestniczyło w nich blisko 35 studentów. Pod okiem doświadczonych trenerów wokalnych młodzi artyści doskonalili emisję głosu, kształcenie słuchu i technikę wokálną. Wykłady i ćwiczenia poprowadziła także Magdalena Ostolska, współtworząc przestrzeń profesjonalnego, a zarazem inspirującego uczenia się.

Lista występów tylko potwierdza rosnący poziom zespołów. Od Poranków Muzycznych, przez koncert z okazji 50-lecia pracy naukowej prof. Jana Łaszczyka, występy konferencyjne, festiwalowe i środowiskowe, aż po Koncert Bożonarodzeniowy APS, Akademicką Wigilię czy Międzynarodowy Festiwal Kolęd i Pastorałek w Będzinie – trudno wskazać ważną uroczystość akademicką, której nie uświetniłby muzyczny głos studentów APS.

Chór zespół kwartet 2025–2026

Za tym wszystkim stoi nie tylko talent młodzieży, ale też charyzmatyczne i konsekwentne prowadzenie. Maestro Adam Pietruszka potrafi nie tylko wymagać, lecz przede wszystkim inspirować – „poderwać do pracy”, wydobyć potencjał i zbudować poczucie odpowiedzialności za wspólne brzmienie. Każdy kolejny koncert jest dowodem na to, że poziom artystyczny zespołów systematycznie rośnie, a studenci uczą się nie tylko muzyki, lecz także współpracy, uważności i wzajemnego zaufania.

Działania artystyczne APS są żywym urzeczywistnieniem idei Marii Grzegorzewskiej –

Poranek muzyczny
Fot. archiwum APS

edukacji opartej na relacji, wrażliwości i wspólnocie. Muzyka staje się tu przestrzenią spotkania ludzi o różnych doświadczeniach, kierunkach studiów i wrażliwościach, a jednocześnie mostem łączącym Uczelnię z jej otoczeniem społecznym.

Jako społeczność akademicka możemy być z tego naprawdę dumni. Bo młodzież APS

pokazuje, że uczelnia może być czymś więcej niż instytucją – może być miejscem, w którym rozwija się talent, buduje relacje i uczy się bycia razem, a muzyka sprawia, że to wszystko brzmi jeszcze pełniej.

Magdalena Ostolska
Adam Pietruszka

Świąteczne refleksje

W tym roku przerwa świąteczno-noworoczna rozpoczęła się pogodą listopadową, a zakończyła w cudownej atmosferze białej, śnieżnej zimy. Pozytywna aura towarzyszyła nam jednak już od początku grudnia – w korytarzach pojawiały się migocące choinki, a na Mikołajki mogliśmy wspólnie obejrzeć wyjątkowy spektakl, przeniesiony z teatru Palladium, do naszej Auli C. Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej zaprosił nas na pełną humoru sztukę „Klimakterium... i już”, wyreżyserowaną przez Cezarego Domagałę. Widowia bawiła się setnie, przy znanych melodiach błyskotliwych tekstach i trafnych ripostach aktorek.

Kilka dni później, rankiem 15 grudnia, spotkaliśmy się na Opłatkowym spotkaniu Instytutu Pedagogiki na czwartym piętrze. Przy słodkościach i w ciepłej atmosferze wspólnie dekorowaliśmy choinkę, ozdabiając ją łańcuchem

dobrych życzeń i intencji. Każdy mógł zapisać na małej karteczce to, za co jest wdzięczny w mijającym roku, oraz życzenie lub refleksję na nadchodzący czas. Dzięki temu powstały dwa piękne łańcuchy refleksji i życzeń, które wspólnie umieściliśmy na choince. Choć nie celebrowaliśmy długo, była to chwila pełna serdeczności, wzajemnego szacunku i uśmiechu – tych drobnych gestów, które tak bardzo budują naszą wspólnotę.

A już 17 grudnia o godz. 13:30 w Auli C odbyła się Akademicka Wigilia – pełna magicznych kolęd, pięknie wyśpiewanych przez Chór Akademicki, oraz wyjątkowych momentów, takich jak przekazanie Betlejemskiego Światła Pokoju, które przyniosły do nas druhny z Inowrocławia, wraz z hasłem przewodnim tych chwil: pielęgnuj światło w sobie. To światło towarzyszyło nam w kolejnych wzruszających momentach, kiedy to Anna i Bronisław Tregerowie przekazali jako wieczysty

Fot. archiwum APS

depozyt dla Muzeum Marii Grzegorzewskiej, ich ceny zbiór znaczków i pocztówek związanych z naszą Uczelnią oraz z osobą Janusza Korczaka. Piękny gest. Dziękujemy.

Takie chwile, jak te, o których tu wspominaliśmy, są przestrzenią prawdziwego spotkania

z drugim człowiekiem i momentami zatrzymania. W codziennym biegu nie mamy ich wiele, dlatego warto do nich wracać – choćby we wspomnieniu – by czerpać z nich siłę i wsparcie na kolejne dni wytężonej pracy.

M.O.

IV Letnie Zakopiańskie Spotkanie Metodologiczne

Fot. M. Makiewicz

Tradycyjnie od wielu już lat, pod koniec sierpnia, organizowane są kilkudniowe metodologiczne spotkania, których celem jest wymiana doświadczeń związanych z działalnością badawczą realizowaną na potrzeby naukowych prac awansowych lub prowadzonych projektów, co w efekcie prowadzi do podwyższenia lub utrwalenia kompetencji badawczych. IV Letnie Zakopiańskie Spotkanie Metodologiczne zorganizowane w dniach 25–28 sierpnia 2025 roku było już 32 tego rodzaju imprezą naukową (wcześniej spotykaliśmy się w Ustroniu Śląskim, w Zubercu czyli miejscowości leżącej w Zachodnich Tatrach słowackich, także we Lwowie). Konkretny ślad tych spotkań – to 21 tomów z serii „Badanie – Dojrzewanie – Rozwój”. Problematyka IV LZSM obejmowała głównie niestandardowe, a zatem alternatywne sposoby badań naukowych, ich filozoficzne podstawy uzasadniające trafność i rzetelność tego sposobu poznania rzeczywistości, a także prezentacje procedur zastosowanych w wielu konkretnych projektach badawczych zrealizowanych w ostatnich latach w różnych polskich

i ukraińskich ośrodkach akademickich i instytutach naukowo-badawczych. W spotkaniu „Zakopane – 2025” wzięło udział ponad 40 osób z polskich uczelni i innych placówek naukowych oraz 4 profesorów z Ukrainy jako gości honorowych, a wśród nich Prof. Nella Nyczkało – sekretarz w Narodowej Akademii Pedagogicznych Nauk Ukrainy. Gośćmi honorowymi IV LZSM ze strony polskiej byli prof. Bogusław Śliwerski, wieloletni przewodniczący Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN, obecnie członek Rady Doskonałości Naukowej, prof. Tadeusz Aleksander, wybitny andragog, długoletni pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Jagiellońskiego, prof. Stefan Kwiatkowski, były przewodniczący i wiceprzewodniczący Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN oraz prof. Stanisław Juszczyk – pełniący przez kilka kadencji funkcję dziekana Wydziału Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu Śląskiego. W spotkaniu tym uczestniczyły również prof. Danuta Uryga – prorektor ds. Rozwoju i Kontaktu ze Środowiskiem w Akademii Pedagogiki Specjalnej oraz prof. Aleksandra Thuściak-Deliowska dyrektor Instytutu Pedagogiki w APS.

Fot. U. Tokarczyk-Bar

Fot. archiwum M. Makiewicz

Merytoryczna część IV Letniego Zakopiańskiego Spotkania Metodologicznego rozpoczęła specjalnym, bardzo ważnym dla pedagogów – badaczy, wystąpieniem prof. Bogusława Śliwerskiego na temat: *Wybrane problemy doskonałości naukowej*. Rolę koreferentów dotyczącą tego wystąpienia przyjęli na siebie prof. Stefan Kwiatkowski i prof. Tadeusz Aleksander. Należy dodać, że referat prof. Bogusława Śliwerskiego był kontynuacją problematyki rozpoczętej przez Autora na III Letnim Zakopiańskim Spotkaniu Metodologicznym.

Postawy teoretyczne alternatywnych badań naukowych zostały zaprezentowane, w znakomitym wystąpieniu Prof. Stanisława Juszczyka

Fot. M. Makiewicz

pt. *Alternatywne podejścia badawcze w naukach społecznych* oraz podczas prezentacji piszącego te słowa zatytułowanej *Alternatywne metody badawcze: istota, trafność, przykład do wykorzystania*. Niezwykle interesujące przykłady badań zrealizowanych przy wykorzystaniu alternatywnych sposobów poznania naukowego zaprezentowali prof. Aleksandra Tłuściak-Deliowska (*Zastosowanie winiet w badaniach przemocy rówieśniczej; Alternatywna metoda poznania naukowego w kontekście szkolnym*), prof. Larysa Łukianowa (*Edukacja jako narzędzie transformacji osobistej: Analizy narracyjne dorosłych w sytuacjach kryzysowych*), prof. Małgorzata Mankiewicz (*Wybrane przykłady zastosowań alternatywnych narzędzi badawczych w diagnozie kultury matematycznej dziecka*), dr Beata Szurowska (*Obserwacja uczestnicząca w cieniu cierpienia – o prawomocności, rzetelności i etyce badań w środowiskach trudnych*).

Tematyka III sesji spotkania „Zakopane – 2025” poświęcona została autoetnografii jako wyjątkowo interesującej, niestandardowej metodzie poznania naukowego. Istotą tej metody, uzasadnienie jej rzetelności i poprawności metodologicznej znakomicie zaprezentowali prof. Danuta Uryga, prof. Joanna Łukasiewicz-Wieleba oraz prof. Andrzej Kobiółka. Niezwykle ciekawe wystąpienia na temat tej metody, jej przydatności w badaniu rzeczywistości akademickiej ukazały studentki Akademii Pedagogiki Specjalnej: Katarzyna Lickiewicz i Agnieszka Szczepkowska.

Wyjątkowo interesującym blokiem tematycznym IV LZSM była VI sesja przygotowana przez Zakład Wychowania Artystycznego i Muzycznego APS na czele z dr Ewą Lewandowską-Tarasiuk. W tej części spotkania zaprezentowane zostały przykłady zastosowania

Fot. U. Tokarczyk-Bar

Fot. U. Tokarczyk-Bar

analiz tekstów literackich, teatralnych i muzycznych – jako sposoby naukowego spojrzenia na ich wartości treściowe, strukturalne, artystyczne.

Tradycyjnie nieodłącznym elementem naszych spotkań są wycieczki turystyczne. Tym razem zwiedziliśmy słowackie Zachodnie Tatry

(Rohace) – wjeżdżając kolejką krzesełkową na jeden z ich szczytów (Spalena).

Kolejne, V Letnie Zakopiańskie Spotkanie Metodologiczne odbędzie się w dniach 24–27 sierpnia 2026 r. a jego podstawowym temat to: *Etyczne aspekty badań naukowych*.

Serdecznie zapraszam. Będzie znowu ciekawie.

Franciszek Szlosek

Fot. B. Szurowska

Fot. U. Tokarczyk-Bar

Nasze publikacje!

Publikacje z minimalną wartością 70 punktów i powyżej z 2024 i 2025 roku oraz inne materiały pracowników Instytutu Pedagogiki wprowadzone do BW APS w okresie od 3 czerwca 2025 roku do 21 stycznia 2026 roku.

Opis bibliograficzny	Punkty
2025	
Książki autorskie	
Smyła Joanna, Przybylski Błażej : <i>Designing the Future by Polish Youth. Theoretical and Empirical Study</i> , 2025, Brill, ISBN 978-90-04-73324-4, [978-90-04-73325-1], 152 s. DOI:10.1163/9789004733251	300
Śliwerski Bogusław , Magda-Adamowicz Marzenna, Nowak-Dziemianowicz Mirosława, Przyborowska Beata, Marzanna Farnicka, Cybal-Michalska Agnieszka: <i>Childhood and education in the era of globalization</i> , 2025, Brill, ISBN 978-3-8471-1913-5, [978-3-8470-1913-8 (digital), 978-3-7370-1913-2 (eLibrary)], 161 s. DOI:10.14220/9783737019132	300
Aksamit Diana, Gumieny Beata, Marcinkowska Barbara, Rogozińska Katarzyna, Wiktor Paweł Jakub, Wrona Sylwia, Zima-Parjaszewska Monika : <i>Niezależne życie osób z głęboką niepełnosprawnością intelektualną</i> , 2025, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, ISBN 978-83-67721-89-9, 336 s.	120
Heland-Kurzak Krystyna , Świdrak Ewelina: <i>Obraz żłobka w latach 2011–2023 w wybranych polskich opiniotwórczych środkach przekazu</i> , 2025, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, ISBN 978-83-68700-05-3	120
Kos Agnieszka : <i>Zasoby osobiste osób uzależnionych od opioidów w trakcie leczenia substytucyjnego</i> , 2025, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, ISBN 978-83-67721-68-4, 334 s.	120
Łukasiewicz-Wieleba Joanna , Baum Alicja , Jablonowska Małgorzata , Makaruk Anna Róża , Romaniuk Miłosz , Tłuściak-Deliowska Aleksandra , Trzcińska-Król Maria : <i>Klimat szkoły. Co jest ważne dla młodzieży i rodziców przy wyborze szkoły ponadpodstawowej</i> , 2025, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, ISBN 978-83-67721-97-4, 210 s.	120
Michalski Jarosław : <i>Współczesny wymiar taktu pedagogicznego</i> , 2025, Difin, ISBN 978-83-8270-493-8	120
Szurowska Beata : <i>Dziecko w przestrzeni edukacyjnej w świetle Koncepcji Stymulacji Emocjonalnej</i> , 2025, Difin, ISBN 978-83-8270-501-0, 100 s.	120
Rozdziały z monografii	
Odrawąż-Coates Anna : Gender-Neutral Education, w: Blair Elizabeth E., Deckman Sherry L. (red.), <i>The Sage Encyclopedia of Education and Gender</i> , vol. 2, 2025, SAGE Publications, ISBN 9781071926659, s. 2–6	75
Artykuły z czasopism	
Wołowicz Agnieszka, Kociejko Magdalena, Gajda Aleksandra : “Hard-To-Reach” Voices: Methodology of Qualitative Research on Violence Against Women With Disabilities—A Systematic Review, <i>Trauma Violence & Abuse</i> , nr October, 2025, s. 1–17, DOI:10.1177/15248380251376350	200
Uryga Danuta , Geirbo Hanne Cecilie, Romanowska Małgorzata, Duda Ewa : Two crises. Constructing the meaning of the “climate crisis” by the residents of Gdańsk, <i>Political Geography</i> , vol. 123, nr December, 2025, Numer artykułu: 103422, s. 1–5, DOI:10.1016/j.polgeo.2025.103422	140
Wiśniewska Ewa , Karwowski Maciej: On the Cognitive, Metacognitive, and Agentic Effects of Creativity Training, <i>Thinking Skills and Creativity</i> , nr August, 2025, s. 1–10, DOI:10.1016/j.tsc.2025.101968	140
Antosik Joanna : Tradycyjne i współczesne wzorce roli ojca przedstawione w bajkach animowanych oraz ich znaczenie wychowawcze, <i>Studia z Teorii Wychowania</i> , vol. 16, nr 3(52), 2025, s. 391–407, DOI:10.5604/01.3001.0055.3050	100
Baum Alicja , Trzcińska-Król Maria : Pedagogical university students’ ethical attitudes and competences regarding artificial intelligence: An empirical study, <i>Multidisciplinary Journal of School Education</i> , vol. 14, nr 1(27), 2025, s. 305–324, DOI:10.35765/mjse.2025.1427.14	100
Czyżewska Monika , Duda Ewa , Lejzerowicz Magda , Perkowska-Klejman Anna , Sarnat-Ciastko Adrianna , Zawadzka Edyta : Academic tutoring as a human development process. Using semantic field analysis to explore the concept, <i>Studia z Teorii Wychowania</i> , vol. 16, nr 2(51), 2025, s. 417–434, DOI:10.5604/01.3001.0055.1660	100

Dąbrowa Ewa: (In)visibility of migrant children with trauma experience in the Polish education system, <i>Edukacja Międzykulturowa</i> , nr 4, 2025, s. 107–121, DOI:10.15804/em.2025.04.07	100
Galanciak Sylwia, Siwicki Marek: Kanon wiedzy pewnej wobec paktu czytelniczego w tekstach (nie tylko) naukowych, <i>Perspektywy Kultury</i> , vol. 49, nr 2, 2025, s. 229–250	100
Gierczyk Marcin, Lukasiewicz-Wieleba Joanna , Jaromin Edyta, Gromkowska-Melosik Agnieszka, Tai Robert H., Rempel David: The SAPERE AUSO Scholarship as a Form of Acknowledgement of Academic Activity and Achievements of Gifted Young People, <i>Studia z Teorii Wychowania</i> , vol. 16, nr 4(53), 2025, s. 191–207, DOI:10.5604/01.3001.0055.5077	100
Grudzińska Ewa: Środowiskowy model wsparcia dzieci i młodzieży w kryzysie psychicznym – perspektywy i wyzwania, <i>The Prison Systems Review</i> , <i>Szkola Wyższa Wymiaru Sprawiedliwości</i> , nr special issue 2(II/2025), 2025, s. 167–184, DOI:10.52694/Les.II/2025/9	100
Odrował-Coates Anna , Odyniec Katarzyna: The Phenomenon of “Digital Nomads” in the Lens of Wenger Concept of Communities of Practice, <i>New Educational Review</i> , vol. 82, nr 4, 2025, s. 82–90, DOI:10.15804/ner.2025.82.4.06	100
Piwowski Rafał: Migranci i edukacja. Perspektywa międzynarodowa i polska, <i>Edukacja Międzykulturowa</i> , nr 3(30), 2025, s. 48–65, DOI:10.15804/em.2025.03.03	100
Roszak Magdalena: Między rolą outsidera a insidera: metodologiczne wyzwania etnografii w kontekście własnych badań pedagogicznych, <i>Journal of Modern Science</i> , vol. 65, nr 3, 2025, 853–874, DOI:10.13166/jms/210126	100
Solak Adam: The human being and their value in the context of professional work in the age of Artificial Intelligence, <i>Journal of Modern Science</i> , vol. 64, nr 4, 2025, s. 330–345, DOI:10.13166/jms/215643	100
Strutyńska-Laskus Elżbieta: Chronic fatigue in teachers and its selected determinants, <i>Studia z Teorii Wychowania</i> , vol. 16, nr 2(51), 2025, s. 249–267, DOI:10.5604/01.3001.0055.1662	100
Śliwerski Bogusław: The perception of students from Łódź general secondary schools regarding the possibilities of digitalization in school education, <i>Studia z Teorii Wychowania</i> , vol. 16, nr 3(52), 2025, s. 385–390, DOI:10.5604/01.3001.0055.3069	100
Tanaś Maciej, Galanciak Sylwia , Galas Barbara: Sztuczna inteligencja w badaniach naukowych i edukacji w refleksji pedagogicznej – część 1, <i>The Prison Systems Review</i> , vol. 129, nr 4, 2025, s. 1–10	100
Tłuściak-Deliowska Aleksandra , Choszczyk-Kwiatkowska Katarzyna: Przydatność oceniania kształtującego w pracy z młodzieżą zagrożoną niedostosowaniem społecznym. Wskazania do stosowania i ograniczenia, <i>PROBACJA</i> , nr 2, 2025, s. 111–133, DOI:10.5604/01.3001.0055.1483	100
Tłuściak-Deliowska Aleksandra: Teoria planowanych zachowań jako narzędzie do analizy przemocy rówieśniczej: Kwestia postaw, subiektywnych norm i postrzeganej kontroli zachowań, <i>Studia z Teorii Wychowania</i> , vol. 16, nr 3(52), 2025, s. 145–162, DOI:10.5604/01.3001.0055.3071	100
Wiśniewska Jolanta: Teacher professionalization and professionalism in the context of contemporary challenges of the age of artificial intelligence, <i>Studia z Teorii Wychowania</i> , vol. XVI, nr 4, 2025, s. 289–302, DOI:10.5604/01.3001.0055.5083	100
Antosik Joanna: Dobrostan psychiczny uczniów i nauczycieli w założeniach programowych pedagogiki Gestalt, <i>Edukacja Elementarna w Teorii i Praktyce</i> , vol. 20, nr 2(77), 2025, s. 57–71, DOI:10.35765/eetp.2025.2077.04	70
Baum Alicja, Trzecińska-Król Maria: Artificial Intelligence in the Perception and Experience of Students from a Pedagogical University, <i>Lubelski Rocznik Pedagogiczny</i> , vol. 44, nr 2, 2025, s. 37–58, DOI:10.17951/lrp.2025.44.2.37–58	70
Ciążela Andrzej , Ciążela Helena: Czy potrafimy się ograniczyć? Edukacyjna perspektywa etyki cnót i etyki odpowiedzialności globalnej, <i>Ruch Filozoficzny</i> , vol. 81, nr 1, 2025, s. 9–25	70
Heland-Kurzak Krystyna: Doskonalenie zawodowe w pracy opiekuńczo-wychowawczej z dzieckiem w okresie wczesnego dzieciństwa – w kierunku refleksyjnej praktyki i nowych rozwiązań, <i>Roczniki Pedagogiczne</i> , vol. 14, nr 4, 2025, s. 117–128, DOI:10.18290/rped25174.8	70
Jeruszka Urszula: Rola mentoringu w karierze menedżerskiej początkujących menedżerów, <i>Polityka Społeczna</i> , vol. 621, nr 11–12, 2025, s. 23–30, DOI:10.5604/01.3001.0055.4788	70

Kwiatkowski Stefan M.: Future Competences and the Model of the Contemporary School: Proposals for Staffing, Curriculum, and Technological Changes, <i>Studia Paedagogica Ignatiana</i> , vol. 28, nr 4, 2025, s. 111–122, DOI:10.12775/SPI.2025.4.005	70
Miko-Giedyk Justyna, Chróścicka-Wnętrzak Monika Beata: Wolontariat senioralny w instytucjach edukacji i wychowania, <i>Polityka Społeczna</i> , vol. 52, nr Tematyczny 1, 2025, s. 14–18, DOI:10.5604/01.3001.0055.4431	70
Odrowąż-Coates Anna , Jirásek Ivo: Are We Ready to Accept Homo-Parentality? Reflections on changes within political, social and educational aspects, from two Central-Eastern European Countries, <i>Studia Paedagogica Ignatiana</i> , vol. 28, nr 4, 2025, s. 53–71, DOI:10.12775/SPI.2025.4.002	70
Solak Adam , Palankiewicz-Mitrut Emilia: Marginalization of vocational education in Poland – pedagogical and social challenges, <i>Transformacje Pismo interdyscyplinarne</i> , nr 2, 2025, s. 45–58	70
Stanek Katarzyna: Superwizja pracy socjalnej w obszarze wsparcia wobec wypalenia zawodowego w opinii pracowników socjalnych, <i>Polityka Społeczna</i> , vol. 607, nr 1, 2025, s. 1–9, DOI:10.5604/01.3001.0055.0949	70
Szurowska Beata: Rozwijanie tożsamości narodowej jako ważny element procesu edukacyjnego w przedszkolu, <i>Studia Paedagogica Ignatiana</i> , vol. 28, nr 3, 2025, s. 103–124, DOI:10.12775/SPI.2025.3.005	70
Trzińska-Król Maria: Student Safety as an Element of the High School Climate, <i>Lubelski Rocznik Pedagogiczny</i> , vol. 44, nr 3, 2025, s. 41–59, DOI:10.17951/lrp.2025.44.3.41-59	70
Wiśniewska Ewa: Edukacja ku twórczości w trylogii Brzechwy o panu Kleksie, <i>Edukacja Elementarna w Teorii i Praktyce</i> , vol. 20, nr 2, 2025, s. 107–119, DOI:10.35765/eetp.2025.2077.07	70
Zalewska Oktawia: Poczucie sensu życia jako podstawa modelu wspierania wychowanków pieczy zastępczej, <i>Pedagogika Katolicka</i> , nr 1, 2025, s. 352–364, DOI:10.62266/PK.1898-3685.2024.36.26	70
Zalewska Oktawia: Types of Foster Care Wards Preparing for Independence, <i>Lubelski Rocznik Pedagogiczny</i> , vol. 44, nr 3, 2025, s. 157–174	70
Zamarian Agnieszka: School – a Place of Pressure or Participation? The Teacher’s Sense of Autonomy in the School Environment and Its Selected Determinants, <i>Lubelski Rocznik Pedagogiczny</i> , vol. 44, nr 3, 2025, s. 23–39, DOI:10.17951/lrp.2025.44.3.23-39	70
Materiały konferencyjne	
Duda Ewa, Wiśniewska Ewa, Wolman Wiktor: An Analysis of the Experiences of Residents Affected by the Major Flooding from an ICT Perspective, w: <i>AMCIS 2025 Proceedings / Aubert Benoit [i in.]</i> (red.), AMCIS Proceedings, 2025, Association for Information Systems, s. 1–11	140
Duda Ewa, Weremczuk-Marczyńska Ewa: Is the Polish school system keeping pace with the digital revolution? Artificial intelligence in the context of the PISA and PIAAC results, W: <i>Proceedings – Bringing together minds, ideas, and innovation! / Jiang Bo [i in.]</i> (red.), vol. 2, 2025, Asia-Pacific Society for Computers in Education, ISBN 9786269689071, s. 446–448	70
2024	
Artykuły z czasopism	
Baum Alicja, Trzińska-Król Maria: Students' Attitudes Towards Artificial Intelligence and Their Digital Competence, <i>New Educational Review</i> , nr special issue, 2024, s. 142–157, DOI:10.15804/ner.2024.SI.5.09	100
Kolek Agnieszka: Socio-emotional Determinants of Students' Attitude to Artificial Intelligence, <i>New Educational Review</i> , nr special issue, 2024, s. 158–169, DOI:10.15804/ner.2024.SI.5.10	100
Mikołajewska Izabela, Mikołajewska-Furmanek Agata: Effectiveness of Aggression Replacement Training (ART) – Evidence-Based Practices, <i>New Educational Review</i> , nr special issue, 2024, s. 70–79, DOI:10.15804/ner.2024.SI.5.05	100
Szostakowska Katarzyna, Żabińska Agnieszka, Karwińska Martyna: Wsparcie w praktykach religijnych seniora z niepełnosprawnością – doniesienia z badań, <i>Studia Religioznawcze</i> , vol. 57, nr 4, 2024, s. 29–46, DOI:10.4467/20844077SR.24.016.22022	100
Wieczorek Zbigniew, Galanciak Sylwia, Dąbrowa Ewa: Subject Based Teaching and Learning during a Pandemic in Light of Big Data Analysis, <i>New Educational Review</i> , nr special issue, 2024, s. 98–127, DOI:10.15804/ner.2024.SI.5.07	100
Wiatr Marta: Interesant, klient i partner. Różne oblicza obywatelstwa w relacji rodziców ze szkołą, <i>Horyzonty Wychowania</i> , nr 23, 2024, s. 49–59, DOI:10.35765/hw.2024.2366.06	70

Strefa kreatywna

Serdecznie zapraszamy Pracowników oraz Studentów do prezentowania własnej twórczości (rozumianej szeroko, wielowymiarowo i bez ograniczeń formalnych). Może ona przyjmować postać literacką, plastyczną czy artystyczno-użytkową, ujawniając się zarówno w słowie pisanym, jak i w formach takich jak, np. szydełkowanie, malowanie na szkłe, tworzenie autorskich ilustracji, obiektów artystycznych czy innych indywidualnych formach ekspresji. Twórczość (nie tylko naukowa, którą w każdym numerze prezentujemy w formie wykazu publikacji pracowników Instytutu Pedagogiki) nie tylko wzbogaca przestrzeń akademicką, lecz także odsłania różnorodne wymiary człowieczeństwa: wrażliwość, uważność, potrzebę sensu oraz dialogu z drugim człowiekiem. Jest świadectwem tego, że działalność naukowa i dydaktyczna może harmonijnie współistnieć z artystycznym sposobem przeżywania i interpretowania świata.

W bieżącym numerze prezentujemy dwa oblicza twórczości: cykl wierszy Aleksandry Milewskiej oraz wyjątkowe rękodzieło wykonane przez Dorotę Sadowską – realizacje, które w odmienny sposób, lecz z równą siłą, ukazują osobistą wrażliwość i kreatywną obecność autorek.

Aleksandra Milewska

Aleksandra Milewska – *ból*

pod osłoną nocy moje łzy znajdują schronienie
leżysz obok mnie w zmiętej pościeli niewzruszony wodospadem
nieobecny na cierpienie
Czy to już nienawiść?

Aleksandra Milewska – *matka głupich*

i kiedy myślę, że za Tobą tęsknię
idealizuję w głowie Twoje wnętrze
pragnąc zaznać Twojej dobroci i odrobiny uczucia
piszę do Ciebie wiadomość od serca
z myślą, że tym razem będzie inaczej i otrzymam odpowiedź

*

nadzieja jest matką głupich

Aleksandra Milewska

Ukojenia poszukam w rozpacz, niesiona przez mętlik myśli o Tobie
Zgubię się w labiryncie samotności, prowadzona nicią bólu i cierpienia
Rozpłynę się w tańcu rezygnacji, pogrzebana przez chłód Twojego odrzucenia

Aleksandra Milewska – *odejdź*

Zostaw w spokoju to co z niej zostało.
Pozwól spalić ostatnie wspomnienia w gorączy bólu.
Odejdź. Nie dawaj nadziei na miłość,
Kiedy sam nie potrafisz jej dać.

Aleksandra Milewska – *leczysz*

trzymasz ją w ramionach i nie zamierzasz puścić
choć jej cierpienie parzy twoją skórę jak wspomnienie lipcowego słońca
patrzysz w jej oczy i wycierasz ścieżki mokre od wodospadu łez
nic nie mówisz – nie musisz
łączysz milion drobnych kawałków krwawiącego serca
a rzeki bólu płynące w ciebie zamieniasz w złote ogniki ciepła
nic nie mówisz – nie musisz
leczysz moje serce

Dorota Sadowska

Rękodzieło (fot. D. Sadowska)

Znowu biorę do rąk szydełko.

Nitka po nitce zszywam ciszę, której tak bardzo mi brakowało.
W tym rytmie dłoni myśli przestają krzyczeć, a serce w końcu mówi szeptem.

To nie ucieczka. To schronienie.

Mój własny świat — delikatny, cierpliwy, prawdziwy.

Może dla innych niewidzialny.

Dla mnie... jedyne miejsce, w którym wszystko wraca na swoje miejsce.

Akademicki stan skupienia czyli zbiorowe przeszukiwanie kieszeni

Koniec roku bywa momentem podsumowań, ale koniec czteroletniego okresu ewaluacji akademickiej jest osobnym stanem skupienia. To już nie refleksja, to raczej zbiorowe przeszukiwanie kieszeni: ile punktów, ile slotów, ile jeszcze da się dopisać drobnym drukiem. Akademicki Sylwester bez fajerwerków, za to z arkuszem kalkulacyjnym w roli konfetti. W takich chwilach wraca do mnie uporczywie jedno zdanie – nie tyle moje, co wspólne, wydeptane przez lata rozmów, seminariów i korytarzowych westchnień: co się pisze, o czym się pisze i po co się pisze. Niby pytania elementarne, jak tabliczka mnożenia albo różnica między

przecinkiem a kropką. A jednak właśnie one giną dziś najszybciej pod stertą wskaźników.

Kiedy Mikołaj Rej pisał, że Polacy nie gęsi, nie przewidział, że po pięciu wiekach zapytamy z niepokojem, czy nasz język nauki wciąż nas posiada. Czy jeszcze w nim mieszkamy, czy tylko przelatujemy przez niego jak przez lotnisko tranzytowe: bez zakorzenienia, bez adresu, z biletem w jedną stronę – do bazy danych. Z tym pytaniem pojechałem niedawno do Rzeszowa, pozwalając sobie na prowokację w tytule wystąpienia: „Rambutan i czapka śliwek. Rozterki pedagoga piszącego po polsku”. Rambutan – egzotyczny, kolczasty, importowany razem z całym pakietem globalnych dyskursów. Czapka śliwek – swojska, z ogródka babci Stasi na Warmii, zbierana w pośpiechu, ale z czułością. Ten kontrast nie jest kulinarną fanaberią. To figura losu współczesnego humanisty, który jedną ręką sięga po pojęcia z dalekich archipelagów teorii, a drugą próbuje nie wypuścić z dłoni języka, w którym nauczył się myśleć. Pisząc, coraz częściej mam poczucie, że nie chodzi już nawet o wybór języka publikacji, lecz o wybór postawy wobec sensu. Pedagog, który pisze po polsku, pisze dziś często na przekór. Nie tylko w języku, ale dla języka. Dla jego zdolności do niuansu, ironii, wahania. Dla tej miękkiej materii sensu, której nie da się łatwo przeliczyć na punkty, choć uparcie próbuje się ją wcisnąć w tabele.

Coraz bliższe staje mi się w tym kontekście myślenie Stanisława Myśliwskiego, który przyznaje, że nigdy nie robi planu powieści. Nie wie, co przyniosą kolejne akapity. „Muszę nie wiedzieć, o czym piszę, żeby pisać”. Ta niewiedza

nie jest brakiem kompetencji, lecz warunkiem twórczości. Wyzwała potrzebę pisania, pcha od zdania do zdania. Podobną podróżą w niewiadome jest dla niego czytanie: chciałby doświadczać radości poznawczej, dowiadywać się czegoś, czego jeszcze nie wie, a nie być przekonywanym do tego, co już zna. Ta myśl wraca do mnie uporczywie, gdy patrzę na system, który premiuje przewidywalność, powtarzalność i produkcję tekstów „bezpiecznych”. Sam Myśliwski mówi przecież wprost: doświadcza zwykle tego, jak nie umie pisać, jak każde słowo go parzy – i to właśnie ten dyskomfort wyzwala energię wyobraźni.

I tu dochodzimy do sedna czteroletniej przygody zwanej ewaluacją. W jej trakcie rozmowa o treści badań została stopniowo wyparta przez rozmowę o liczbach. Sloty zaczęły mówić głośniejszym niż zdania. Punktacja – donośniej niż argument. Humanistyka, która z definicji żywi się znaczeniem, została zaproszona do biegu sprinterskiego z wagą w rękę. A przecież to nie jest bieg na sto metrów, tylko maraton – i to po nierównym terenie.

Gdy mówię o pracy naukowej, nie proszę o pobłażliwość ani o obniżanie poprzeczki. Coraz wyraźniej proszę o warunki. O czas, skupienie i – użyję tego sformułowania bez ironii – święty spokój. Praca twórcza, zwłaszcza w humanistyce, wymaga ciszy i cierpliwości. Bernard Shaw pisał w ogrodowej altanie. Nie dlatego, że uciekał od świata, ale dlatego, że wiedział, iż sens dojrzewa wolniej niż wskaźnik. Myślę o pracy naukowej jak o przygotowaniach maratończyka: nie da się przebiec długiego dystansu po miesiącu treningu, tak jak nie da się stworzyć poważnej pracy bez długiego okresu namysłu. Stąd mój powrót do greckiej zasady kalos kagathos wszak starożytni potrzebowali czterech lat olimpiady, by przygotować się do igrzysk – i, jak lubię dodawać półzartem, to się raczej sprawdzało.

My w cztery lata chcemy zmieścić publikacje, granty, dydaktykę, sprawozdania z efektów kształcenia i jeszcze obowiązkowy entuzjazm. A przecież – parafrazując Heideggera –

język jest domem bycia. Jeśli zamienimy ten dom w magazyn punktów, nie dziwny się, że coraz rzadziej chce się w nim mieszkać. Że pisanie staje się logistyką, a nie rozmową ze światem.

Mam też poważną wątpliwość, czy formalna presja rzeczywiście budzi w ludziach pasję poznawczą. Z mojego doświadczenia wynika, że ci, którzy publikowali, robili to niezależnie od regulaminów. Ci zaś, którzy nie pisali, rzadko zaczynają tylko dlatego, że zmieniła się tabela. Presja nie rodzi ciekawości. A bez ciekawości nie ma ani badań, ani sensownej dydaktyki.

Dlatego tak mocno zapadły mi w pamięć spotkania, w których punktów po prostu... nie było. W Leśnej Osadzie pod Warszawą, podczas seminarium „Pedagogika lasu i podwórka – zachwianie antropocentryczne”, gdzie zamiast wykresów było błoto, stolarnia i tor leśnych kapsli. Tam tytuły i afiliacje okazały się zbędnym balastem. Było za to zdziwienie i utrata pewności – czyli warunek myślenia. Podobnie w Bajkowym Lesie koło Opola, podczas spotkania „Kultura Ludzi Ziemi”. Gdy Tadeusz Sławek mówił o Odyseuszu i wziemniostąpieniu, pomyślałem, że to słowo mogłoby stać się patronem humanistyki po ewaluacji.

Dla drwała uderzenie siekierą i rozłupanie pniaka są tym samym, czym dla humanisty

bywa celna riposta – najlepiej poparta cytatem. Pozwolę więc sobie na jeden. „Dopóki człowiek nie nauczy się szanować natury i komunikować się ze zwierzętami, nigdy nie zrozumie swojej prawdziwej roli na tej planecie.” To zdanie brzmi jak manifest ekologiczny, ale otwiera perspektywę pedagogiczną, filozoficzną i antropologiczną. Mówi o wychowaniu do empatii, do odpowiedzialności, do rozumienia świata jako przestrzeni relacyjnej. O potrzebie wychowania nie tylko do wiedzy, lecz do odczuwania. I o humanistyce jako pracy nad sobą – przepracowywaniu emocji, budowaniu narracji o własnym miejscu w świecie. Na tych leśnych spotkaniach nie rozmawiano o punktach. A jednak to tam rodziły się teksty, które spokojnie mogłyby zdobyć ich sto, a nawet sto dwadzieścia. Bo swoboda sprzyja myśleniu, a myślenie – pisaniu. Nie odwrotnie. Coraz częściej myślę więc, że warto umożliwić badaczom tworzenie w sposób właściwy humanistyce: spokojnie, z namysłem, bez recepty na bestseller. Tak, jak czyni to Eliza Kącka – pisarka i badaczka – dla której pisanie nie jest produkcją, lecz formą uważności.

I tak, na koniec czteroletniego okresu ewaluacji, wracam do pytania, od którego zacząłem: co się pisze, o czym się pisze i po co się pisze. Jeśli przestaniemy je sobie zadawać, zostanie nam tylko rachunkowość. A rachunkowość, choć potrzebna, nie potrafi ani się dziwić, ani smakować – ani rambutana, ani śliwki z czapki. A bez tego nauka traci sens. Nawet jeśli formalnie wszystko się zgadza.

Marek Siwicki

Wszystkie zdjęcia zostały wykonane podczas seminarium w Osadzie Pedagogicznej nieopodal Warszawy.

Kącik pani Dorotki

Szanowni Państwo,

uprzejmie przypominam o ważnych terminach.

22 stycznia 2026 r. (czwartek) – ostatni dzień składania, przez studentów powtarzających ostatni semestr seminarium dyplomowego, prac dyplomowych w systemie APD i zatwierdzenia raportu z systemu antyplagiatowego przez promotora.

do 04 lutego 2026 r. (środa) – zgłoszenie przez nauczycieli akademickich dyżuru w przerwie zimowej (jeden dyżur, który będzie zamieszczony tylko w systemie USOS).

do 18 lutego 2026 r. (środa) – zgłoszenie dyżurów na semestr letni.

23 luty 2026 r. (poniedziałek) – pierwszy dzień semestru letniego.

do 27 lutego 2026 r. (piątek) – złożenie protokołów przedmiotów realizowanych w semestrze zimowym.

Protokoły i egzaminy

STUDIA STACJONARNE

03.02.26r. (wtorek) – ostatni dzień zajęć dydaktycznych w semestrze zimowym.

04.02–10.02.26 r. – zimowa sesja egzaminacyjna (przeprowadzenie egzaminów w pierwszym terminie)

11.02–17.02.26 r. – przerwa zimowa

PROTOKOŁY

- zaliczenie, zaliczenie seminarium dyplomowego **do 03 lutego 2026 r. (wtorek)**
- zaliczenie na ocenę, egzamin **do 12 lutego 2026 r. (czwartek)**

Egzaminy

do 22.02.26 r. – egzaminy dyplomowe studentów, którzy uzyskali zgodę Dyrektora studiów na powtarzanie ostatniego semestru seminarium dyplomowego magisterskiego.

Sesja poprawkowa

18.02–20.02.26 r. – zimowa sesja poprawkowa (przeprowadzenie egzaminów i zaliczeń na ocenę poprawkowych)

PROTOKOŁY

- zaliczenie na ocenę poprawkowe, egzamin poprawkowy **do 22 lutego 2026r. (niedziela)**

22.02.2026 r. (niedziela) – ostatni dzień semestru zimowego

STUDIA NIESTACJONARNE

PROTOKOŁY

- zaliczenie, zaliczenie seminarium dyplomowego **do 22 lutego 2026 r. (niedziela)**
- zaliczenie na ocenę, egzamin **do 22 lutego 2024 r. (niedziela)**
- zaliczenie **na ocenę poprawkową**, egzamin poprawkowy **do 22 lutego 2026 r. (niedziela)**

Egzaminy

do 22.02.26 r. – egzaminy dyplomowe studentów, którzy uzyskali zgodę Dyrektora studiów na powtarzanie ostatniego semestru seminarium dyplomowego magisterskiego.

22.02.2026r. (niedziela) – ostatni dzień semestru zimowego.

Dorota Sadowska

tel.: (22) 589-36-56

e-mail: sekretariatip@aps.edu.pl

